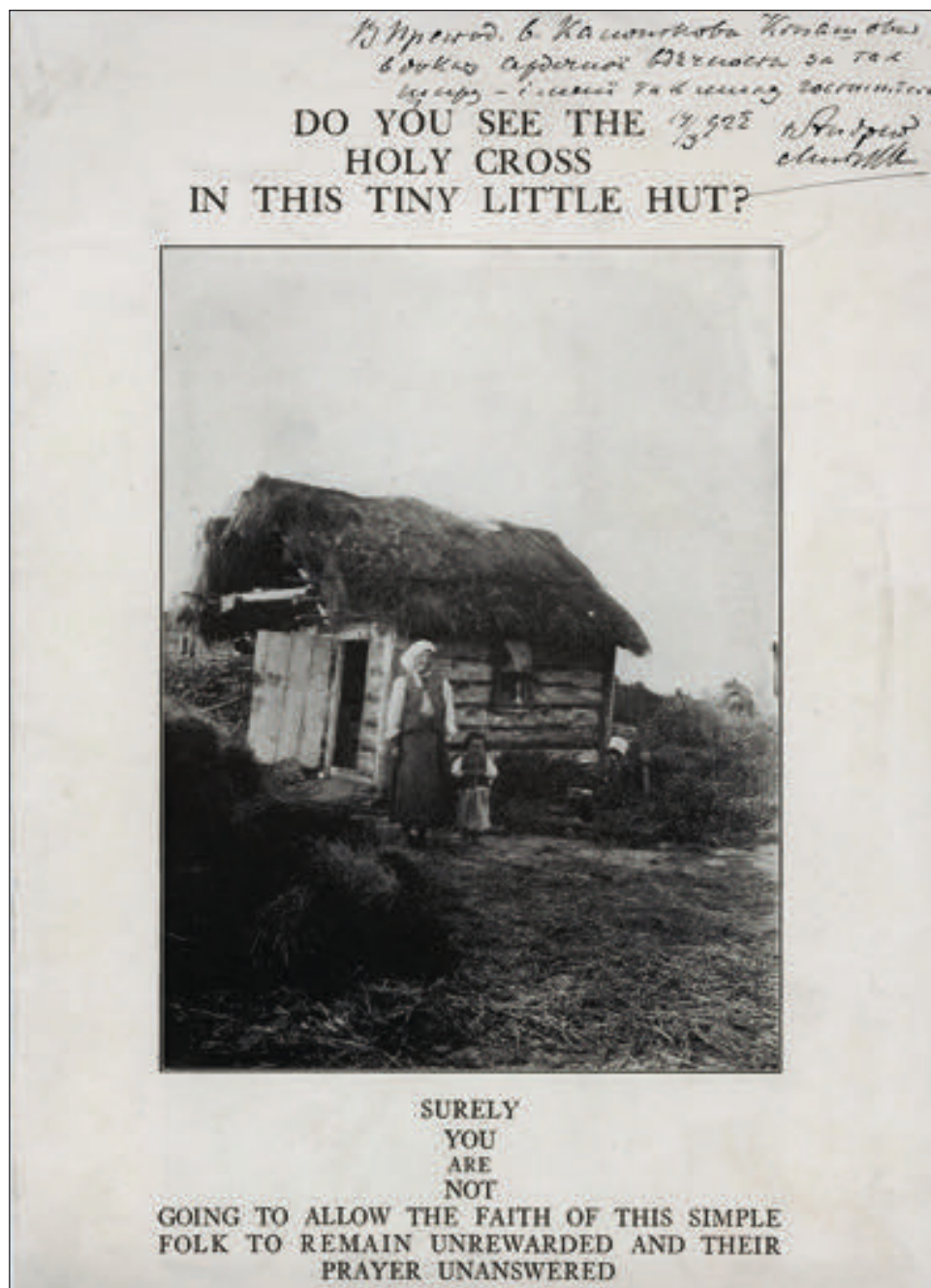

Ще раз про те, що ми - сторожі брата нашого

Крізь віки людство раз-у-раз зазнавало багато лиха, спричиненого не лиш природньою стихією, але й також викликане людським вторгненням. Стхійні катаклізми, такі як торнадо, потопа, урагани, землетруси, над якими людство не мало контролю, сприймали ці нищівні стихії, як неминучі і навіть приречені дії природи. Лихо та нещастя, спричинене людським втручанням, виникало із взаємних ворожнеч, революцій, тероризму, цивільних та світових воєн тощо. Ці вчинки зумовлені людською жадобою володарювати, завойовувати та панувати над другими, над слабшими, грабувати та нищити для власної користі, чинити помсту за очевидні і недійсні кривди. У результаті цих жорстоких дій славетні цивілізації були знищені, нації повалені, застосоване масове криваве вбивство людства, культурні досягнення зруйновані. Ці події спричинили найбільш трагічні страждання та нещастя, заподіяні людиною людині.

Незважаючи на спустошення та пережите страждання від необмеженого лиха, вроджений стимул до виживання, до існування завжди мобілізував людину до дії, заохочував до відновлення і що найважливіше - до співпраці - у зусиллях відбудови і відродження. Підтримка і допомога, дана у цих заходах віддзеркалює біблійну науку - потребу бути сторожем брата свого.

Український народ пережив безліч природних стихій, а також нещастя, спричинених людським втручанням. Недавно ми були свідками жахливого стихійного спустошення західних районів України великими повенями. Майже негайно добродійна допомога була масштабно організована і доставлена жертвам стихійного нещастя.

Українська діаспора в Америці

ці була в постійному зв'язку з рідним краєм, з рідним народом. Коли була потреба, підтримувала і допомагала рідним поборою політичні та економічні труднощі. Перша світова війна принесла найбільш жалюгідне спустошення українським землям і народів. Війна спричинила велику смертність населення, часто залишивши безліч дітей сиротами, а також залишаючи жінок з дітьми на поталу. Міста і села були спустошені, церкви спалені, господарства зруйновані. Українська діаспора в Америці негайно зорганізувала допомогу для потребуючих в Україні.

Один із виявів цієї допомоги задокументований маленькою брошуркою, яка зберігається у нашому архіві. Митрополит Андрей Шептицький, лише звільнившись з трирічної царської неволі, почав організувати допомогу потерпілим. Митрополит прибув з офіційною візитою до Америки 1921 року. Однією з його головних цілей було зібрання фондів на допомогу жертвам війни, а особливо сиротам. З того приводу видано брошурку англійською мовою, яку роздавали вірним по парафіях, а також різним американським добродійним товариствам. Зображення в брошурці ілюструють розпачливі і зворушливі види спустошеної країни, убогість населення. Текст брошурки вказує, як будуть використані зібрані фонди. До зібраних фондів в Америці, Митрополит Шептицький додав значну суму і від себе. Так почалася відбудова церков, заснування сиротинців, допомога потребуючим.

Маленька брошурка чітко задокументувала повоєнне становище в Україні і ще раз нам пригадала, що ми - сторожі брата нашого.

Любов Волинець

На світлинах: фрагменти із брошури Митрополита Шептицького

MOST OF OUR
CHURCHES
ARE LIKE THIS

